

Vonnisnummer / Griffienummer 2024 / 2843
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 17 september 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 21CO25794 Rolnummer
Notitienummer parket DE66.L4.2554/2021

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1. RRN
geboren te
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, bijgestaan door meester advocaat te

2. RRN
geboren te
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, bijgestaan door meester advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor

stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op de percelen gelegen te . kadastraal gekend als
eigendom van geboren te op
en van geboren beiden wonende te
bij aankoopakte van 26/02/2018 verleden door notaris
te

De gehele voortuinstrook met een oppervlakte van 32 m² te hebben verhard

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 1 september 2019 tot 13 november 2020
doo

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 23 oktober 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De dagvaarding werd op 11 juni 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 18 juni 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

Op 13 november 2020 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat de voortuin in de
werd verhard zonder vergunning. Op 5 februari 2021 was de
situatie niet gewijzigd. De verharding bestond uit klinkers en besloeg nagenoeg de volledige
voortuin. De verharding werd gebruikt als parking. Op 26 november 2020 werd er een
aanmaning verstuurd. Er werd geen regularisatieaanvraag ingediend.
De verharding was op een streetviewopname van september 2019 nog niet te zien.

Via correspondentie met de stad liet eerste beklaagde zijn ongenoegen blijken. Hij stelde dat
bijna heel de straat zijn wagen in zijn voortuin parkeerde en er anders geen
parkeermogelijkheden zijn in . Hij meende dat hij het recht had om dicht bij zijn
huis te parkeren. Zolang geen parkeerplaats voorzag in de straat zou hij zich in zijn
voortuin blijven parkeren zoals iedereen het doet.

Tweede beklaagde verklaarde in zijn verhoor niet meer te weten wanneer de verharding werd
aangebracht.

De burgemeester leidde met brief van 21 juni 2022 een herstellvordering in bij het parket. De
Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het verharderen van hun
voortuin zonder vergunning in de periode van 1 september 2019 tot 13 november 2020.

Ter zitting werden de feiten niet betwist. Beklaagden hadden geen andere uitweg gezien toen
er niet meer mocht geparkeerd worden op straat.

2. Gelet op de vaststellingen op 13 november 2020 en de verklaring van beklaagden is voor
de rechtbank bewezen dat beklaagden hun volledige voortuin hebben verhard zonder
vergunning. De schuld aan de enige tenlastelegging staat vast en werd ook niet betwist.

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van
de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van
beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie,
voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet
beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagden hebben de stedenbouwkundige verplichtingen naast zich neergelegd door naar eigen goeddunken hun voortuin volledig te gaan verharderen zonder vergunning. Dergelijke overmatige verharding werkt de problematiek van wateroverlast en verdroging verder in de hand en zet andere omwonenden aan om ook in die mate te gaan verharderen. Voorschriften die ertoe strekken in het algemeen belang de ruimtelijke ordening te vrijwaren hebben zij hierbij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun eigen praktische verzuchtingen. Beklaagden konden op die wijze jarenlang genieten van hun wederrechtelijke constructies en de rechtbank stelt vast dat er nog steeds geen herstel is.

3. Eerste beklagde is jaar oud en heeft nog een blanco strafregister.

Tweede beklagde is jaar en werd reeds éénmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk.

Enkel een effectieve geldboete zoals hierna bepaald, wijst beklagden erop dat het bewust plegen van stedenbouwkundige misdrijven uiteindelijk niet lonend is.

Nu er geen herstel is, ziet de rechtbank geen reden om beklagden de gunst van het uitstel te verlenen.

4. Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er geen aanwijzing is dat de verharding zou zijn verwijderd zoals gevorderd wordt door de burgemeester waardoor de herstellvordering nog actueel is. Beklaagden hebben ook niet betwist dat de situatie nog onveranderd is en verzochten om geen herstel uit te spreken maar een meerwaarde op te leggen.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouwmisdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het uitvoeren van aanpassingswerken. De aanpassingswerken

zijn noodzakelijk om de ruimtelijke ordening te herstellen en ook omdat de aanleg verkeerstechnisch gevaarlijk is. Hieruit blijkt dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel. Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat de voortuin niet ingericht of gebruikt mag worden als parking.

Nu beklaagden in het verleden talmden om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet-naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagden om tot herstel over te gaan indien regularisatie niet mogelijk is. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 6 maanden.

De lange tijd sedert dewelke beklaagden al konden overgaan tot het herstel van de plaats en de ruime termijn welke hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagden dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagden gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 420,22 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd

met 70 opdecieimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 420,22 EUR.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat, op heden begroot op 332,34 EUR.

Herstel

Beveelt aan op vordering van de burgemeester van
het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken aan de voortuin van de woning
gelegen kadastraal gekend als

meer concreet:

- Uitbreken van de klinkerverharding in de voortuinstrook, inclusief fundering.
- Enkel de strikt noodzakelijke verharding voor de toegang (voordeur) tot de woning (beperkt tot 50% van de voortuinstrook) mag behouden blijven.
- De vrijgekomen zone moet met groenaanleg (gras, planten, bloemen,...) beplant worden.

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een **dwangsom** van **100,00 EUR** per veroordeelde en per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de burgemeester van en de stedenbouwkundig inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelden en op hun kosten als de plaats niet binnen de termijn van 6 maanden wordt hersteld.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 17 september 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier